Ч. 97. Второк 14 (1) мая 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Старостзах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Справи парляментарні. — Угорска криза. — З італїяньско-турецкої війни.*

Ґенеральна дискусия над войсковим законом ще не покінчена, так що аж в сім тиждни прийде до госованя в справі переходу до подрібної дискусиї. Проволока ся спричинена через невияснені відносини між Чехами і правительством. В справі тій відбув президент міністрів тригодинну конференцию з представниками Ческого Союза, та она ситуациї в цілости ще не вияснила.

По промовах пп. Прошна і Смераля в комісиї забрав голос пос. Н. Василько і виводив, що зі становища конечности і користи для населеня можна би згодити ся на сей закон, котрий специяльно для східної части монархії з огляду на російского сусіда є конечним. На випадок війни з Росиєю сї провінциї були би тереном війни. Вправдї говорить ся тепер про мниме порозуміне з Росиєю, однак атмосфера московскої роботи винародовлюваня в Галичині і на Буковині і безнастанні шпигуньскі афери не дуже надають ся до такого зближеня. Опісля обговорював п. Василько користи для населеня з заведеня дволїтної войскової служби, а вкінци заявив, що мимо сего Русини без одержаня запоруки що до основаня руского університету, не будуть голосувати за войсковими предложенями без огляду на партийні приналежности.

По промовах пп. Губера, Гайлїнґера і Кльофача наради відложено.

Правнича комісия покінчила загальну розправу над правительственною предлогою в справі карного поступованя в адміністрацийній дорозї. На найблизшім засіданю комісиї відбуде ся голосоване що до сего, чи комісия має приступити до подрібної розправи над сим предложенем, чи відослати єї до підкомітету.

На підкомітеті правничої комісиї підчас дальшої загальної розправи над войсковою карною процедурою обговорював міністер судівництва Гохенбурґер подробиці закона, висказуючи пересьвідчене, що начерк здійстнює новочасні основи карного поступованя і просив о перехід до подрібної розправи.

Ґенерал-авдитор Ружицкий просив відтак з порученя міністра кравої оборони, щоби не жадано дальшого усуваня войского живла з войскових судів.

На вчерашній авдиенциї представив угорский президент міністрів Люкач, Цісареви дотеперішний вислід переговорів зі сторонництвами сойму, а особливо зі сторонництвом Юста і предложив свої внесеня, які монарх вповні одобрив.

Нинї представляє ся ситуация в той спосіб, що реформа виборча і войскова будуть імовірно скоро полагоджені, що покладе остаточно конець довготреваючій кризї. Реформа войскова зазнає деяких змін і з тими змінами буде ухвалена парляментами обох половин державі.

Дволїтна служба буде одною з головних точок реформи. Партия Юста буде мати в новім кабінеті один або два місця. Вияснене ситуациї на Угорщині причинить ся без сумніву також до уздоровленя відносин в парляменті австрийскім.

Міністер Люкач вернув вчера до Будапешту і нині буде дальше вести переговори з Юстом.

Італїяньский адмірал Віяле надіслав безтротним бездротним телеґрафом такі вісти:

Дивизия італїяньскої фльоти займила в неділю острови Скирпанто і Казос. Італїяньскі моряки вивісили на тих островах хоругви Італії і забрали до неволї залогу обох островів і цивільні власти. Та сама дивизия взяла до неволї залогу і власти цивільні островів Біккопіс і Нізирос.

Кореспондент Matin-а в Царгороді говорив з великим везиром Саїдом Пашею, котрий заявив єму: Обсаджене острова Родос і инших островів на Еґейскім мори не може в нічім змінити становища турецкого правительства. Стоїмо на тім, що мир може наступити тільки на основі фактичної, а не теоретичної зверх-

## ОБОРОНА ОБЖАЛОВАНОГО.

(З німецкого).

— Чи обжалований признає ся до вини?

— Так. — Люкас Майтен відповів спокійним голосом предсідателеви суду присяжного і очікував дальших питань з надзвичайним спокоєм.

Був то мужчина около сорок літ, високий, стрункий з посивілим волосєм і з малою сивою бородою. Високе чоло гармонізувало з рештою поганими чертами лиця і червоними очима.

Поведене єго було смирне, одїж без закиду, а малі руки мали шляхотну форму.

— Отже признаєте, — тягнув дальше президент суду — що ви свого службодавця, архітекта і надсовітника будівничого Сеґомера замордували і то з мести?..

— Так, і то з пімсти...

Серед публики зчинив ся шепіт, а на лаві присяжних підняв ся рух.

— Чи хоче нам обжалований в звязи з сим оповісти, в який спосіб дійшов до сего, щоби поповнити так страшний злочин, за котрий нині має відповідати?

— Я є склонний то зробити, але мушу з початку зачати; буду однак старати ся, як найкоротше вивязати ся, але не хочу анї боронити ся, анї усправедлювати, анї уникати кари, але хочу всьо вияснити.

— Прошу говорити і ограничати ся на самих фактах.

— Походжу з доброї родини, хотяй ми зубожіли пізнїйше, саме тоді, коли я покінчив школу реальну, щоби побирати дальші студия на техніці і рівночасно образувати ся в академії.

Гумберт Сеґомер був від першої кляси моїм товаришем. Він також походив з так званої доброї родини, котра однак підупала, коли він був ще дитиною. Отець єго пяниця і все хоровита мати не мали на него доброго впливу. Мало мав таланту, був однак найгарнїйшим хлопцем, якого можна собі представити, з синими очима і з кучерявим, темно-брунатним волосєм. З'єднував собі всіх професорів, всіх товаришів, а передовсім мене; я стояв неначе під єго чарами, хотяй вже за молоду заховував ся згладом мене як пан супроти невільника. Я виробляв єго праці, я вбивав єму до голови з великим трудом єго задачі, я рисував за него і отримував найліпші кляси, підчас коли я сам, хотяй дуже добрий ученик, не міг я тішити ся доброю нотою професорів. Я ділив ся з Гумбертом моїми грішми, се значить, давав єму по просту, бо він був все в клопотах грошевих, хотяй мав кредит у всіх товаришів. Взагалі, вже яко ученик, провадив житє пасожита. Здавало ся, що сама природа призначила єго на дармоїда...

Президент порушив руками, щоби перервати бесїдникови. Він сам задержав ся і проговорив, при чім звісив голову:

— Знаю, що я не так мав говорити, але мушу, бо инакше не пізнаєте спонуки до мого діле.

Білі уста худого мужчини зачервонїли ся з глубокого зворушеня, однак голос єго не дрожав, а постава була така сама спокійна, чемна а навіть поважна. Лава присяжних як і публика слухала єго слів з напруженем.

— Нехай оскажений говорить дальше, але прошу, в кождім случаю ограничати ся. Не можу знести, щоби ви свою нещасливу офіру, хотяй би навіть була причиною вашого злочину, тут ще на всї сторони з чести обдирали.

— Вакациї перебував Губерт, гостем у якогось товаришка, а як довго відносити матькові наших родичів були добрі, також часто у нас. І особливо, сила притягаюча Губерта була так велика, що навіть серце моєї любої, доброї матери, було нею очароване як довго Губерт перебував у нас, я відчував, що він підступно вдирав ся в серце матери на моє місце. І я був опісля дуже пригноблений, щось наче ненависть опанувала мене взглядом Губерта. Але як тільки очи єго спочали на менї, зникало то чувство, а я був єму знов підданий так в забаві як також в річах поважних. Пізнїйше наступив зворот у відносинах моїх родичів. Отець умер розгоряченнй і зі зломаним серцем. Нещастя в інтересах спровадили конець єго праці; мати скоро за ним пішла. Она була за слаба, щоби таке нещасте і убожество знести. Я лишив ся сам бідним студентом.

ности султана над Тріполісом. Сьмішна річ говорити про зверхність релігійну, така зверхність істнує для кождого Магомеданця. Мир є конечний, бо як теперішне положене протягне ся довше, то оно загрозить европейскому мирови. Держави мусять глядати способу посередництва, яке Туреччина прийме.

Аґ. Стефаніоно доносить з Радос: Один кружляк опустив Родос і удав ся до Тампелії і Таренту. На помості находять ся бранці, між ними валї Родосу, єго двох секретарів, кількох турецких урядників, 5 офіцирів і 7 вояків і жандармів. Два пароходи удали ся до Неаполю, на однім з них як бранці знаходять ся жандарми в числі 14-ох. Від 4 с. м. остров Родос знаходить ся в стані бльокади. По єго окупациї наступить порозуміне межи адміралами Віяле і Амеліо в справі береженя інтересів невтральних держав.

## Новинки.

**Львів, 13 мая 1912.**

— **Іменованя.** Ґеометри евіденцийні І-ої кл. Адам Дзєваньский і Едвард Ґісманн і Фердинанд Хрж іменовані старшими ґеометрами евіденцийними другої кляси.

— **Ліцитация.** Дня 17 мая 1912 о годині 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї в Самборі публична ліцитация невідобраних товарів, як: вино, цукри, чоколяда, кава, оріхи, олива, сьвічки, сірники, фарби, машини і знаряди рільничі, машини до шитя, товари блаватні і т. п., о скілько ті товари в тім часі не будуть відобрані.

— **В стані воздуха** настала нараз зміна. По студених днях, в котрих теплота доходила в полудне ледви до 12 степенів, нині вже около 11 год. було 22 степенів тепла в тіни. Зрана около 6 год. перетягнула понад Львовом мала туча з блискавками і громами а невеличкий дощ скропив улиці міста, виручуючи власти маґістратскі, котрі о таких дрібницях не мають часу памятати. Преці вітер одним подувом може всї улиці позамітати а дощ ліпше їх акропити як маґістратска машина. З заходу сунуть ся однак заєдно чорні хмарі а дощ все ще перепадає. Повінь із західних країв готова ще й до нас перенести ся. З Інсбрука доносять, що там настала в наслідок зливних дощів велика повінь. В многих сторонах комунікация перервана. В дорозі з Відня до Інсбрука треба в кількох місцях пересїдати ся. Також в декотрих сторонах північної Америки настала повінь і в богато містах позаливала доми. З Петербурга доносять знов що в многих сторонах глубокої Росиї настали морози і впали снїги. З Волова доносять, що смоленскій зелїзниці в наслідок великої снїгової поїзд вискочив із шин через 6 годин стояв в снїгу.

— **Також сироти.** Добрий інтерес видумали собі якісь дві дами, що заїхали до Львова з королївства польского в Росиї. Они вже від кількох лїт ходили по домах і збирали складки вїби то на якісь сироти, але на які і де того не казали, коли їх о то запитав, лиш одержавши що втїкали чим скорше. Оногди арештовано їх і приведено на поліцию, де они сказали, що збирали для себе, бо они також сироти. Одна з них має 44 лїт, а друга мало що менше.

— **Нещаслива пригода.** Артилерист Петро Дявидяк впав з коня і дістав ся під колеса їдучого з заду тяжкого войскового воза. Колесо переїхало єму через праву руку і покалічило тяжко. Нещасливого відставлено до шпиталю.

— **В справі бурси ім. Митрополита ґр. А. Шептицкого.** З початком 1911 р. основано у Львові нове товариство „Українсько-руска бурса ім. Митрополита ґр. Андрея Шептицкого, яке поставило собі за ціль виховувати шкільну молодіж в патріотичнім і релїгійнім дусї, удержувати для неї бурсу а передовсім закупити будинок для тоїж бурси.

На наш зазив зволили Впов. Добродії зі Львова і з провінциї поспішити з жертвами і по конець цьвітня 1912 р. сума тих жертв разом з відсотками виносить 20.100 кор. Однаке сума ся не вистарчає, щоби можна було з помочию банкової позички приступити до купна будинку, в якім знайде захист бідна молодіж шкіл, поміщених в середмістю, а головно ученики другої української філіяльної ґімназиї, приміщеної в „Народнім Домі". На початок потребуємо конче бодай 30.000 кор., а нема надії, щоби львівскі Русини могли в коротким часї зложити недостаючих 10.000 кор. З уваги на те, просимо о присиланє датків Впов. 1) П. Львовян так тих, котрі ще не зложили в цілости деклярованих квот, як і тих, що доси ще не причинили ся до збільшення нашого фонду, а 2) особливо звертаємо ся до Впов. Добродіїв в провінциї, щоби своїми жертвами уможливили нам здійснити се важне, пекуче а невідкладане діло.

Наш горячий відклик до Впов. Патриотів з провінциї виправдуємо тим, що до львівских українських ґімназиях горне ся молодіж з цілого краю і головно ученики з провінциї будуть користати з бурси, в якій будуть мати здорове приміщене і удержане, привикнуть до систематичної праці, карности і ладу, так їм потрібних в пізнійшім житю і громадяньскій діяльности та збереже ся їх від впливів, які могли би їх руйнувати фізично і морально.

Хто бажає красшої долї свому народови та скріпленя наших сил народних через приріст сьвідомої, ідейної інтеліґенциї, для кого нерівнодушний упадок фреквенциї нашої молодіжи в другій українській ґімназиї у Львові, той не може перейти до порядку дневного над нашим прошенем, а ласкаво причинить ся своєю лептою до зібраня недостаючих нам ще 10.000 К.

Жертви для нашої бурси і позички на записи просимо слати від тепер не на иншу нашу інституцию фінансову лише до Земельного Банку у Львові, ул. Підвале ч. 7 на вкладкову книжочку ч. 793, зазначивши, що гроші призначені на Українсько-руску бурсу ім. Митрополита Шептицкого, а всякі письма на адресу Впов. п. Ізидора Громницкого, радника шкільного і директора філії акад. ґімн. ул. Театральна ч. 22. — Виділ Товариства Українсько-руска Бурса ім. Митр. ґр. Андрея Шептицкого.

— **Участники евхаристийного конґресу** у Відни будуть могли оглядати за оказанем карти участи отсї вистави: А) Вистави, які уладжено з нагоди евхаристийного конґресу: 1) Вистава для християньскої штуки в прибудованю ц. к. австр. музея. 2) Катех.-літурґ. вистава в надворній бібліотеці. 3) Вистава славних рукописий релїгійного змісту в „Альбертині". Б) Инші достойні огляденя місця і предмети, як церемоніяльні ризи духовні в двірскім замку, арсенал з войсковим музеєм, ц. к. палатний, двірский і державний архів, надворний музей історії штуки і природи, скарбницю цісарского дому, духовну скарбницю в цісарскім дворі, ґалерию образів кн. Ліхтенштайна, історичний музей міста Відня, австрийский музей штуки і промислу, музей для австрийского народознавства, надворну школу їзди, пальмовий дім, зьвіринець в Шенбруні і инші займавости. Про инші подробиці дізнають ся участники від своїх провідників, яких кождий участник буде мати, і з часописий. Також цісарска гробниця в костелі Капуцинів буде отворена для участників конґресу 13. і 14 вересня.

— **Із Станиславова доносять:** Повітовий комітет „Рідної Школи" закладає чотирокля-

---

Я учащав на техніку, я на хліб заробляв лекциями рисунків будівляних. Губерт стратив майже в тім самім часї своїх родичів. Відітхнув, бо встидав ся тих зубожілих і підупавших людий, хотяй удавав глубокий біль.

Тоді знав я єго зовсім добре, мимо того моя сила волї ломила ся все, коли я хотів виступити проти него, однак один Бог знає, як я єї вирвав, щоби не підлягати єго впливам, чарував мене однак своїми синими очима, своїм живим і енерґічним успособленєм і своєю вимовою. Він став для мене ще небезпечнійшим. Тоді я знав, що ціле житє буду в єго руках. Я не розумів сам себе.

Губерт замешкав зі мною в малім помешканю, потребував мене так, як перед тим в школї реальній, я працював за него.

Легко знайшов він лекцию в добрім богатім домі, котра єму, хотяй не дуже старав ся, приносила, більше гроший, як всї мої мозольні праці. Я був отяжілий, а в обходженю несьмілий, а може і гордий, в кождім случаю мало доступний. Здавало ся, що чим більше Губерт ішов в гору, тим більше я стопив ся в глубокий намул щоденного житя, котрий перешкаджав менї поступати вперед, мимо сего що всї іспити я здав знаменито і скорше з ними упорав ся як Губерт. Він однак знайшов у отця свого богатого ученика протектора, котрий взяв єго до Італії і образував в найславнійших школах Европи, підчас коли я, працював, яко молодий архітект з малим доходом у якогось будівничого. Я чув ся однак тоді щасливим, бо перший раз мав я враженє, що я увільнив ся з під єго чарів і що я міг бути знову вільним чоловіком, а по друге, я пізнав одну дівчину, котру не разило моє погане лице, як тоті, котрі я пізнавав, а котрі побачивши Губерта, покидали мене, щоби вийти за нго, а він бавив ся женщинами і дівчатами, як в сім що підлягало єго чарам.

Ми, Мария і я будували замки щастя на леді, бо навіть нашому получению, тому найскромнійшому мому бажаню, станули на перешкоді відносини матеріяльні.

Одного дня з'явив ся Губерт знову тут, взяв спадщину по своїм протекторі, котрий нагло помер і оженив ся з єго, все ще гарною вдовою, котрій вже від давна подобав ся.

І Губерт Сеґомер замешкав стало в своїй вітчині.

А високий трибунал і панове присяжні знають, яким він любимцем став ся в товаристві, як напливали єму порученя, як побільшав маєток до мілїонів, як обсипував єго почестями і як шановано єго мимо молодих лїт.

Але — а того не знаєте мої панове — в єго канцелярії сидів чоловік, котрого Губерт Сеґомер з міною протекцийного, як давного товариша показував, недоступний образливий чоловік і той рисував пляни будівляні, за котрі Губерт Сеґомер набував славу, і працював день і ніч на скупу заплату для хорої і збідованої жінки і для слабого рахітичного дитяти. А тим чоловіком був я, я Люкас Майтен і я то робив, бо я був знову очарований тими синими очима, в котрих вже не було підхлібства, тілько погляд монарха — триюмфатора в житю.

І волосе моє посивіло і я напів осліп, жінку мою і дитину поховав а потім я станув перед лицем Губерта Сеґомер, застрілив єго і затряс ся з розкоші, коли я побачив єго, як кидав ся в конвульсиї на дорогім перскім дивані...

Так стало ся і то вже всьо...

Обжалований виголосив послідні слова мало піднесеним голосом, але і так звеніли в салї роздираючим криком пімсти, що публика, як оден муж піднесла ся з сидженя, так що на лаві присяжних голови всіх звернули ся вперед і сам трибунал порушив ся.

Президент трохи підніс ся і отворив уста, щоби говорити, але не міг видобути голосу а Люкас Майтен скінчив без перешкоди своє оповіданє.

Люкаса Майтена, по дводневній росправі, підчас котрої переконали ся, що в самій річи пляни славних сеґомерских будівель були зле плаченого рисовника, суд присяжних увільнив.

Они приняли, яко лагодячу причину, помішане ума в хвили доконаня злочину. Люкас Майтен зігяв ся поважно. Коли покинув будинок судовий, потонув скоро в натовпі уличнім. Ніхто єго пізнїйше не видів. Чи може скрито поповнив самоубийство чи може десь укриває ся в якімсь закутку?

Над гробом Губерта Сеґомера взносять величавий гробовець...

сову народну школу в Станиславові. Школа буде містити ся в домі „Сокола“ при ул. Третого Мая ч. 18. Положенє школи буде дуже гарне. Сама середина міста, при тім великий город і саля „Сокола“ до розпорядимости. Ученики будуть могли в нїй учити ся руханки. Учити будуть першорядні сили учительскі. Комітет отвирає першу і трету клясу. До сеї послїдної будуть могли вписувати ся ті діти, які скінчили II. кл. навіть в польских школах. Також і селяньскі діти, які покінчили сільскі школи, а хотять ходити до висших шкіл, можуть записати ся до першої кляси, де дістануть добре підготовлене головно до гімназий. Школа є приватна, але за науку не платить ся, тимбільше отже повинні доокола́чні селяни посилати там свої діти.

— **Банкіри втікають.** З Перемишля доносять: Двох директорів товариства для торговлї і промислу, Герш Найман і Пінкас Бавер втекли оногди, полишаючи банк і єго клієнтів без гроший. Дефіцит виносить 120.000 корон. Банк той займав ся ескОнтом векслів, котрий директори виконували в той спосіб, що ескОнтували векслї а гроші задержували для себе.

— **В справі русофільских аґітаторів.** Колдри, Бендасюка і прочих, арештованих за шпігуньство в користь Росиї, віднесено ся на основі ухвали палати радної до міністерства справедливости о вироблене делєґациї для львівского суду, де будуть стягнені всілякі справи з инших округів судових як з Черновець, Ясла, Дуклї, Бережан, Станиславова, Коломиї і Тернополя. В наведених судах ведуть ся против Колдри, Бендасюка і їх спільників, православних сьвященикiв Гудими і Сандовича доходженя о всілякі злочини як о шпигуньство, зраду державну і т. д.

— **Страшна траґедия родинна.** В Букарештї відобрала собі сими днями житє ціла родина, зложена з 12 осіб а причиною того розпучливого кроку стала ся материяльна руїна. Родина та складала ся з 65-лїтного Івана Філіповічі, єго жінки Марії, єї матери Анни Діппе, двох дорослих синів, двох дорослих дочок Анни і Ельвіри і пятьох малих хлопців у віцї від 6 до 16 лїт. Родина Филиповичів прибула до Букарештy лише що кілька лїт тому назад з Молдави. Найстарший син Николай, лїт 26, основав був в Букарештї аґентию експорту і мав удержувати цілу родину. Інтереси єго ішли однак зле і він остаточно збанкротував. Суд оголосив конкурс до єго майна, а тоді він і єго брат Юрий, котрий служив у войску в ранзї фельдвебля, заявили родинї, що постановили відобрати собі житє і попращавшись пішли щоби, як казали, відобрати собі житє. На то постановила і ціла родина умерти. Всї замкнули ся в комірчинї, напалили вуглем і подушили ся загаром. На другий день знайдено десять трупів. Що стало ся з Николаєм і Юрием не знати.

## Телеґрами.

**Куликово Поле** 13 мая. Поїзд особовий задержаний череч 11 годин в заспах снїгових, мусїв вернути на стацию.

**Петербург** 13 мая. З Фінляндиї доносять, що там в многих місцевостях відбули ся віча з протестами против подій в копальнях золота над Леною.

**Касель** 13 мая. Летун Іван Шміґульский підняв ся вчера по полудни у воздух, але лїтак у висотї 100 метрів перевернув ся і спав на землю. Шміґульский забив ся на місци.

**Рим** 13 мая. Обговорюючи обсаджене островів Скарпенто, Касос, Епіскопі і Нізирос „Tribuna“ доказує, що острови ті разом з Родосом і Стампалїєю замикають Еґейске море так, що Туреччина відтята зовсім від Середземного моря і не буде могла вислати анї одного корабля до Лібиї.

**Рим** 13 мая. Маніфестациї на честь вертаючих з Лібиї вояків відбувають ся в цілім краю.

**Петербург** 13 мая. В радї державній обговорювано проєкт закона о висших школах початкових. До проєкту доручено замітку, після котрої виклад релїґії і рідної мови в рідній мові учеників зависить від бажаня родичів. — Пос. Шебеко поставив поправку, щоби незавичимо від бажаня родичів виклад тих предметів відбував ся згідно з указом з 1905 р. Поправку ту принято.

**Петербург** 13 мая. Доконанє ревізиї подій над Леною повірено сенаторови, членови ради державної Манухінови, бувшому міністрови справедливости в кабінетї Віттого.

**Париж** 13 мая. З Таврірт доносять о барбах французского войска з туземними племенами.

---

— **Конкурс.** „Тов. вакацийних осель“ вишле сего року в часї лїтних ферий кількадесять дівчат в віцї 7—14 лїт на чотиротижневий побут на село — і в тій цїли розписує отсим конкурс. Услівя принятя: дуже добре поведенє і добра кляса; приняті складають по 5 К на кошти подорожи. Для заможнїйших виносить повна оплата за харч 30 К, а знижена 15 К. Поданя належить вносити найдальше до кінця мая с. р. на адресу: Дирекция школи ім. Шевченка у Львові, Мохнацкого 12. Лікарскі оглядини дітий відбудуть ся в школї ім. Шевченка в недїлю 9 червня, о год. 9 рано. Час виїзду подасть ся пізнїйше. Просимо оо. катехитів львівских шкіл, щоби зволили повідомити о тім діти своєї школи. За Видїл: О. Бачиньска, предсїдательна, о. В. Лициняк, секретар.

---

# Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.**

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

### Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8** 22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

### Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

### Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із західного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

---



---

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).